

bestemte Regler i saa Henseende antages for nødvendige, synes det simplest at bestemme Forholdet saaledes, at der til Aarets Indtægt regnedes indkommen Restance, men ikke udestaaende Fordringer, der først kom til Indtægt i det Aar, hvori de betaltes; det hele difficile Spørgsmaal om erholdelig og uerholdelig Restance vilde derved bortfalde.

Hvad dernæst disse Bestemmelser Anvendelse angaaer, da reiser her sig et meget vigtigt Spørgsmaal, som ikke let lader sig besvare ved selve Lovudkastets forffjellige Udtalelser, og som det derfor er af Vigtighed, at Kommunalbestyrelsen udtaler sig bestemt om. I Motiverne hedder det, at den foreslaaede Indkomstskat principielt skal baseres paa et af visse nærmere Regler **veiledet** Skjøn af vedkommende Ligningskommission over Dvernes Indtægter. Heri ligger formeentlig, at ved den første almindelige Ansættelse af hver Persons Indtægter har Kommissionen ikke at anstille en fuldstændig Beregning over den Vedkommendes Indtægt med Sagtagelse af alle de Momenter, der opstilles i § 8 som forøgende eller formindskende denne, men at afgive et almindeligt Skjøn, der støtter sig til disse nærmere Regler; hvorimod disse Regler i deres Enkeltighed vilde blive at anvende til en ligefrem Beregning, hvor en Reklamation finder Sted, saaledes at Ligningskommissionen har at afgive Bestemmelse i Overensstemmelse med hver enkelt af de opstillede Regler, forsaavidt som Reklamanten har sat den istand dertil eller den ad anden Veie har kunnet forstaae sig de dertil fornødne Oplysninger. Naar denne Opfattelse af Anvendelsen af de i denne § opstillede nærmere Regler er den rette, da vil Optagelsen af disse Regler i selve Loven og navnlig naar de maatte blive saaledes ændrede, som det ovenfor er foreslaaet, være et godt Middel til Berigtigelse af Skatteansættelsen ved den Veiledning, de give det store Antal Borgere, der deeltage i denne Forretning og ofte kun lidet ere paa det Rene med de Hensyn, der skulle lægges til Grund for det af dem fordrede Skjøn, og til Betryggelse for Skattehyberne imod en urigtig Ansættelse, naar de selv see sig istand til at dokumentere deres Indtægter

paa den foreskrevne Maade, og ere villige dertil eller troe, at de kunne gjøre det uden at skade deres Kredit ved den Oplysning om deres Formuesforhold, som fremgaaer af en efter Reklamation forandret Skatteansættelse. Men skulle disse Regler anvendes paa anden Maade, og skulle de navnlig, som det kunde synes at fremgaae af Ordene i § 10: „Vedkommende Indtægt beregnet paa den ovenfor bestemte Maade“, anvendes saaledes, at der for hver enkelt Skattehyer skulde anstilles en Beregning efter dem, maa Magistraten paa det Bestemteste udtale sig herimod, fordi et saadant Arbejde i de fleste Tilfælde vilde være umuligt, da de fornødne Oplysninger ikke have, ja ofte endog ikke kunne have, naar Vedkommende ikke selv er istand til at forstaae dem, fordi han ikke har ført Bog over sine Indtægter og Udgifter, eller naar han ikke tør forstaae dem, fordi han derved maaskee vilde forspilde sin hele Kredit, eller naar han ikke vil forstaae dem for derved at undbrage sig en passende Skatteansættelse. Men selv om det var muligt at forstaae alle disse Oplysninger, vilde det dog være noverkommeligt at bringe dem i Anvendelse, idet dertil vilde kræves en saa lang Tid, at det ikke vilde blive muligt at finde Borgere, der vilde eller kunde paatage sig dette Hverv; og selv om Loven foreskrev det som en borgerlig Byrde, som Ingen turde undslaae sig for, vilde dog Arbejdets Fuldbringelse ikke kunne skee saa betimeligt nogensinde, at en regelmæssig Udskrivning kunde finde Sted. Dette vil let indlyse ved at betragte de nu bestaaende Forhold. I de Aar, hvori Hjælpefatten har været paalignet, har der fundet et Antal Skatteansættelser Sted aarlig, der har varieret fra 14,979 til 17,682, som det har udgjort i 1860; ved disse 17,682 Skatteansættelser ere 14,853 forffjellige Personer satte i Skat, idet 6086 alene ere satte i Næringskat, 5958 alene i Hjælpekat og 2819 baade i Nærings- og Hjælpekat. Til disse Skatteansættelser har Kommissionen uden at tage nogen Deel i Skatteprotokollernes Udfærdigelse, der skeer i Rodemesterkontoret, brugt c. 50 Møder af saa lang Varighed, som denne Forretnings Natur og Skatteborgernes Stilling som Embedsmænd eller Borgere paa nogen Maade tillod; men